

Lausuntoyhteenveto / Tullilain 61 § Tiedoksianto – jmk 3.11.2025

VM124:00/2024

Yhteenveto lausunnoista hallituksen esitysluonnoksesta eduskunnalle laiksi tullilain 61 §:n muuttamisesta (asiakirjojen tiedoksianto)

Valtiovarainministeriön vero-osasto lähetti 25.7.2025 lausunnolle hallituksen esitysluonnoksen tullilain tiedoksiantoa koskevan 61 §:n muuttamisesta. Lausuntoa pyydettiin 24 viranomaiselta ja yhteisöltä. Lausunnon antoivat eduskunnan oikeusasiamiehen kanslia, liikenne- ja viestintäministeriö, Liikenne ja viestintävirasto Traficom, oikeusministeriö ja Suomen Huolinta- ja Logistiikkaliitto ry (SHLL). Lisäksi Ahvenanmaan maakunnan hallitus, maa- ja metsätalousministeriö, Turvallisuus- ja kemikaalivirasto Tukes, työ- ja elinkeinoministeriö ja ympäristöministeriö ilmoittivat, että niillä ei ole asiassa lausuttavaa.

Lausuntopyyntö liitteineen ja lausunnot ovat nähtävissä osoitteessa:

<https://vm.fi/hanke?tunnus=VM124:00/2024>

Esitysluonnoksen sisältö

Esityksessä ehdotetaan tullilain 61 §:n soveltamisalan laajentamista koskemaan kaikkien Tullin hallintopäätösten ja asiakirjojen tiedoksiantoa. Ehdotetussa pykälässä olisi myös säännös väylämaksulain nojalla annettavien päätösten ja muiden asiakirjojen tiedoksiantomenettelystä. Voimassa oleva tullilain 61 § soveltuu vain vahvistetun tullin määrän tiedoksi antamista.

Ehdotuksen tavoitteena on yhtenäistää Tullin tiedoksiantomenettely ja sopeuttaa se Tullin sähköiseen toimintaympäristöön. Sähköinen tiedoksianto säädettäisiin ensisijaiseksi tiedoksiantotavaksi. Paperipohjainen tiedoksianto jäisi käyttöön tilanteissa, joissa sähköinen asiointi ei ole mahdollista tai joissa paperipohjainen tiedoksianto olisi Tullin mukaan perusteltu. Lisäksi esityksessä ehdotetaan tavallisen tiedoksiannon käyttöalaa laajennettavaksi nykyisestä. Tullin kaikki tiedoksiannot toimitettaisiin lähtökohtaisesti tavallisina tiedoksiantoina. Todisteellisen tiedoksiannon käyttöalaa rajattaisiin tilanteisiin, joissa se olisi asiakkaan oikeusturvan kannalta tarpeen. Pykälä olisi erityissäännös hallintolainsäädännön yleissääntelyyn nähden.

Lausuntopalaute

Suomen Huolinta- ja Logistiikkaliitto ry (SHLL) katsoo, että tiedoksiantotapojen sähköistäminen ja yksinkertaistaminen on tarpeellista ja pitää ehdotettua säännösmuutosta positiivisena ja toimijoita hyödyttävänä. SHLL toteaa, että kirjeposti on riskialtista, kallista ja työlästä käsitellä, ja erityisesti lisääntynyt etätyö on entisestään vaikeuttanut postin käsittelyä ja aiheuttanut viiveitä. SHLL katsoo myös, että huolinta-alan toimijoiden näkökulmasta olisi tärkeää, että Tullin lähettämille sähköisille ilmoituksille annettaisiin oma sanomatunnus, joka edesauttaisi sanomien huomaamista ilmoitusten virasta mahdollistaessaan sen, että ohjelmistotalot voisivat välittää Tullille saapuvista ilmoituksista automaattisia heräiteitä ilmoitusten tekijöille.

Liikenne- ja viestintäministeriö kiinnittää yleisesti huomiota siihen, että lainsäädännön systematiikan kannalta ehdotettu tilanne, jossa väylämaksupäätösten ja Tullin väylämaksuasioissa antamien muiden asiakirjojen tiedoksiannosta säädetään sekä väylämaksulaissa että tullilaissa (eikä vain väylämaksulaissa) ei ole paras mahdollinen. Näiden lisäksi sääntelyä on myös sähköisestä asiointista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003). Liikenne- ja viestintäministeriö katsoo, että esitysluonnoksessa ehdotetun, väylämaksuasioden tiedoksiantoa koskevassa tullilain 61 §:n 6 momentissa tulisi ”Liikenne- ja viestintäviraston sähköisen asiointipalvelun” sijasta viitata ”alusliikennepalvelulain (623/2005) 20 a §:ssä tarkoitettuun merenkulun tiedonhallintajärjestelmään”.

Liikenne ja viestintävirasto Traficom esittää lausunnossaan liikenne- ja viestintäministeriö tavoin selkeyttävää täsmennystä esitysluonnoksessa ehdotettuun väylämaksuasioiden tiedoksiantoa koskevaan tullilain 61 §:n 6 momenttiin, jossa tulisi väylämaksulain (1122/2005) tapaan käyttää alusliikennepalvelulain (623/2005) 20 a §:ssä tarkoitettua merenkulun tiedonhallintajärjestelmää.

Oikeusministeriö pitää tärkeänä, että lausuttavana oleva esitysluonnos yhteensovitetään sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevan hankkeen puitteissa valmisteltuun esitykseen sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevaksi lainsäädännöksi (VM085:00/2024), jonka jatkovalmistelu on käynnissä valtiovarainministeriössä ja oikeusministeriössä ja johon lausuttavana oleva esitys kiinteästi liittyy.

Oikeusministeriö katsoo, että luonnosteltu tullilain 61 § sisältää monelta osin päällekkäistä sääntelyä yleislainsäädännön ja siihen ehdotettujen muutosten näkökulmasta ja toteaa, päällekkäisen sääntelyn välttämiseksi tulisi säännökset käydä vielä huolellisesti läpi ja huolellisesti arvioida esitysluonnoksen suhdetta yleislainsäädäntöön ja siihen valmisteilla oleviin muutoksiin ja ehdottaa säädettäväksi vain perustelluista poikkeuksista. Oikeusministeriö suhtautuu myös epäilevästi siihen, että esityksessä Tullin osalta ehdotetuille poikkeuksille yleislainsäädännöstä olisi erityisiä, painavia perusteita, tai ainakaan tällaisia perusteita ei vaikuttaisi olevan riittävällä tavalla esitysluonnoksessa tuotu esille.

Ehdotetusta sääntelystä oikeusministeriö toteaa, että yhdessä sähköistä tiedoksiantoa koskevaan yleissääntelyyn tehtävien muutosten kanssa se vaikuttaisi muodostavan erityisesti hallinnon asiakkaan näkökulmasta vaikeasti hahmottuvan kokonaisuuden. Lisäksi ehdotettu tullilain 61 § muodostuisi erittäin pitkäksi, mikä aiheuttaa haasteita lainsäädännön selkeyden näkökulmasta.

Oikeusministeriön mukaan hallintolain 60 §:n mukaisen todisteellisen tiedoksiannon korvautumista joissakin tilanteissa tavallisella tiedoksiannolla ei ole esitysluonnoksessa käsitelty hallinnon asiakkaan oikeusturvanäkökulmasta. Oikeusministeriö toteaa, että jo hallintolain lähtökohtana on ollut rajoittaa todisteellisten tiedoksiantotapojen käyttöalaa mahdollisimman vähäiseksi. Oikeusministeriö huomauttaa, että todisteellinen tiedoksianto on mahdollinen asiointilain 18 §:n mukaan toteuttaa myös sähköisellä tavalla. Oikeusministeriön näkemyksen mukaan todisteellisten sähköisten tiedoksiantotapojen kehittäminen tulisi olla ensisijainen keino verrattuna siihen, että todisteellisen tiedoksiannon käyttöalaa rajoitetaan. Tällä tavoin olisi mahdollista myös vähentää esimerkiksi saantitodistustiedoksiannosta aiheutuvia kustannuksia kuitenkin heikentämättä hallinnon asiakkaan oikeusturvaa. Oikeusministeriö pitää myös jossain määrin epäjohdonmukaisena ehdotetun tullilain 61 §:n 5 momentin ehdotusta, jonka mukaan Tulli voi toimittaa todisteellisen tiedoksiannon myös sähköisesti 2 momentissa säädettyjen tavallisen sähköisen tiedoksiannon edellytysten täytyessä.

Oikeusministeriö katsoo, että ainakin ehdotettuihin 61 §:n 2–6 momentteihin vaikuttaa sisältyvän henkilötietojen käsittelyä koskevaa sääntelyä. Esitysluonnoksesta ei kuitenkaan käy ilmi, onko kyse EU:n yleisen tietosuojasetuksen (EU) 2016/679 soveltamisalalle kuuluvasta sääntelystä ja miltä osin esityksessä on kyse tietosuojasetuksen kansallisen liikkumavaran käytöstä. Esitysluonnoksesta ei myöskään käy ilmi, mihin tietosuojasetuksen mukaiseen käsittelyperusteeseen esitykseen sisältyvät henkilötietojen käsittelytoimet perustuisivat. Oikeusministeriö katsoo, että esitysluonnosta on aiheellista täydentää jatkovalmistelussa edellä mainittujen asioiden osalta.

Oikeusministeriö viittaa perustuslakivaliokunnan tulkintakäytäntöön, jossa valiokunta on painottanut, että hallituksen esityksessä on erityisesti perusoikeuksien kannalta merkityksellisen sääntelyn osalta syytä tehdä selkoa unioninsääntelyn edellyttämän tai mahdollistaman kansallisen sääntelyn liikkumavarasta ja että tätä liikkumavaraa käytettäessä otetaan huomioon perus- ja ihmisoikeuksista seuraavat vaatimukset. Oikeusministeriö katsoo, että esitysluonnoksen perusteluista tulisi siksi käydä säännöskohtaisesti ilmi, minkä EU-säännöksen salliman liikkumavaran tai sääntelyvelvoitteen toteuttamisesta on kyse eli millä tavoin esitysluonnoksen on tarkoitus täydentää tai täsmentää

tietosuojasetusta. Lisäksi esityksessä tulee oikeusministeriön mukaan perustella, että ehdotetut muutokset ovat yleisen edun tavoitteen mukaisia ja oikeasuhteisia tietosuojasetuksen 6 artiklan 3 kohdan edellyttämällä tavalla. Henkilötietojen suojaa koskevan erityissääntelyn välttämättömyys on myös perusteltava. Siltä osin kuin henkilötietojen käsittelyyn liittyviä näkökohtia on arvioitu jo voimassa olevan sääntelyn osalta, on riittävää viitata aiempiin arvioihin.

Esityksen vaikutusarvioinnin osalta oikeusministeriö ensinnäkin toteaa, että sitä olisi hyvä täydentää esimerkiksi arvioimalla tapauksia, joissa Tullin sähköistä asiointipalvelua käyttänyt henkilö voisi tarvita tiedoksiannon paperilla alentuneen digikyvykkyyden takia. Asiasta säännöskohtaisissa perustelussa esitetty herättää oikeusministeriön näkemyksen mukaan tältä osin kysymyksen, olisiko kenellä tahansa oikeus saada Tullin tiedoksianto pyynnöstä kirjeitse vai tulisiko pyyntö perustella. Erityisesti jos tiedoksiannotavan valitsemiseen voisi liittyä jopa asiakkaan terveydentilaa kuvaavien tietojen tai muiden arkaluonteisten henkilötietojen käsittelyä, olisi esitystä tarpeen täsmentää. Esitysluonnoksessa olisi myös arvioitava, miten voitaisiin riittävästi varmistaa asiakkaan ymmärtävän, että hänen tulee olla erikseen yhteydessä Tulliin saadakseen tiedoksiannon paperilla. Edelleen oikeusministeriö huomauttaa, ettei asiakkaan digikyvykkyys välttämättä heikkene nimenomaan asian vireillepanon ja tiedoksiannon välisenä aikana, vaan asiakas saattaa rajallisen digikyvykkyyden vuoksi alun perinkin asioida Tullin sähköisessä asiointipalvelussa esimerkiksi avustetusti.

Oikeusministeriö toteaa, että esitysluonnoksen säätämisyjärjestysperustelut ovat varsin suppeat, ja niitä tulisi jatkovalmistelussa täydentää sekä arvioida sääntelyn suhdetta monipuolisemmin suhteessa esityksessä mainittuihin perusoikeuksiin (perustuslain 21 §:n (oikeusturva ja oikeus hyvään hallintoon) ja 6 §:n (yhdenvertaisuus)) huomioiden perustuslakivaliokunnan relevantti käytäntö. Sääntelyn suhde perustuslain 6 §:ssä säädetyn yhdenvertaisuuden kannalta on jätetty käytännössä kokonaan arvioimatta. Oikeusministeriö toteaa myös todisteellisen tiedoksiannon käytön vähentämistä koskevan ehdotuksen olevan merkityksellinen hallinnon asiakkaan oikeusturvan kannalta, ja sitä tulisi käsitellä säätämisyjärjestysperusteluissa.

Oikeusministeriö katsoo, että säätämisyjärjestysperusteluita tulisi täydentää myös perustuslain 10 §:ään (yksityiselämän suoja) sisältyvän henkilötietojen suojan arvioinnilla suhteessa perustuslakivaliokunnan käytäntöön. Säätämisyjärjestysperusteluissa todetaan, että sähköinen menettely antaa parempaa suojaa perustuslain 10 §:n mukaisen yksityiselämän suojan ja kirjeen ja muun luottamuksellisen viestin salaisuuden kannalta kuin paperipohjainen tiedoksianto. Oikeusministeriö huomauttaa, että esitysluonnos koskee myös Tullin elinkeinotoimintaa harjoittavia henkilö- ja yritysasiakkaita, joiden sähköisessä asiointissa ei oletettavasti niinkään yksityiselämän suoja ole merkityksellinen vaan henkilötietojen suoja. Elinkeinotoimintaa kuvaavien henkilötietojen ei yleensä ainakaan sellaisinaan katsota kuuluvan yksityiselämän suojan alaan.

Eduskunnan oikeusasiamies viittaa ensinnä apulaisoikeusasiamiehen lausuntoon luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle sähköisen tiedoksiannon ensisijaisuutta viranomaistoiminnassa koskevaksi lainsäädännöksi (EOAK/1466/2025) ja pyytää huomioimaan erityisesti sen kohdassa 2 esitetyt huomiot tiedoksiantoa koskevista ehdotuksista sekä lausunnon lopun yhteenvedossa esitetyt seikat. Oikeusasiamies toteaa apulaisoikeusasiamiehen antaneen myös lausunnon luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle sähköistä tiedoksiantoa verohallinnossa koskevaksi lainsäädännöksi (EOAK/3936/2025).

Oikeusasiamies katsoo, että esitysluonnoksessa esitetystä erityissääntelyssä luovuttaisiin laajemmin kuin valmisteilla olevassa sähköisen tiedoksiannon sääntelyssä asiakkaan antamasta suostumuksesta sähköisen tiedoksiannon edellytyksenä. Erityissääntelyn myötä Tullin asiakkaat (erityisesti luonnolliset henkilöt) tulisivat kattavammin sähköisen tiedoksiannon piiriin kuin pelkästään yleissääntelyn perusteella. Esitysluonnoksessa esitetty erityislainsäädännön tarve nyt esitetystä muodosta varsinkin ilman asianosaisen antaman suostumuksen edellytystä sähköiselle asiointille on ongelmallinen,

vaikka tämä ongelma on käsillä myös yleislainsäädäntöä koskevassa muutoshankkeessa. Oikeusasiamies pitää yksilön kannalta ongelmallisena, että eri hallinnonaloille tai viranomaisille ehdotetaan säädettäväksi yleislainsäädännöstä poikkeavalla tavalla sähköisestä tiedoksiannosta.

Oikeusasiamies toteaa, että yleislainsäädännöstä poikkeavalle erityislainsäädännölle tulee olla erityiset, painavat perusteet. Lisäksi erityislainsäädännöstä tulee selkeästi käydä ilmi, miltä osin yleislainsäädännöstä on tarkoitus poiketa ja miltä osin se tulee sovellettavaksi. Oikeusasiamies ei ole esitysluonnoksessa esitetystä sinänsä hyvistä tarkoituseristä huolimatta vakuuttunut, että esitetyllä sääntelyllä on perusteltua ja painavaa tarvetta poiketa yleislainsäädännöstä. Oikeusasiamiehen mukaan kuvatut riskit tiedoksiannossa tapahtuvista ongelmista ovat jossain määrin ominaisia kaikille hallinnonaloille. Oikeusasiamies ei myöskään lähtökohtaisesti pidä hallinnon tehokkuutta ja taloudellisuutta ja ylipäätään päätösten suurta määrääkään sellaisenaan perustelluksi syyksi poiketa yleislainsäädännöstä.

Oikeusasiamies pitää ongelmallisena, että esitysluonnosta on perusteltu suhteessa voimassa olevaan asiointilakiin eikä valmistelussa ole huomioitu samanaikaisesti ministeriössä valmisteltavan yleislainsäädännön sisältöä asianmukaisesti. Tästä syystä oikeusasiamiehen on mahdotonta vakuuttua ehdotetun tullilainsäädännön muutosten tarpeellisuudesta sekä toisaalta näiden kahden lain välisestä suhteesta.

Oikeusasiamies katsoo, että jatkovalmistelussa tulee huolellisesti arvioida, ovatko esitysluonnoksen perustelut siitä, etteivät Tullin yritysasiakkaat ole ottaneet käyttöön viestinvälityspalvelua ja että tuleva yleislaki ei aseta sähköisen tiedoksiannon etusijaa tai oletusta Suomi.fi-tunnistautuneille yritysasiakkaille sellaisia kysymyksiä, jotka tulisi ratkoa yleislainsäädännön ja Suomi.fi-viestien kehittämisen kohdalla kaikkia hallinnonaloja koskien, vai onko kyse aidosti vain Tullia ja sen asiakkaita koskevasta kysymyksestä. Oikeusasiamies viittaa yleislainsäädäntöä koskevassa esitysluonnoksessa (s. 35-36) Suomi.fi-viestien käyttöliittymän edellyttämästä kehitystyöstä oikeushenkilöiden osalta.

Oikeusasiamies katsoo, että esitysluonnoksessa tarkoitettussa tilanteessa, jossa asiakas voisi varautua siihen, että hänen asioidessaan sähköisessä palvelukanavassa, myös yhteydenotot Tullista saapuisivat sähköisesti, sähköisen palvelun käyttäjälle olisi tuotava hyvin selkeästi ilmi, että hän Tullin asiakaspalveluun kirjautuessaan ymmärtää antavansa samalla suostumuksensa sähköiseen asiointiin ja tiedoksiantoon jatkossa, mikäli erikseen annettavaa suostumusta ei tulla edellyttämään. Oikeusasiamiehen mukaan esitysluonnoksesta tulisi niin ikään käydä selkeästi ilmi miten varmistutaan siitä, että mahdollisesti tapahtuva sähköisestä asiointista luopuminen on ymmärrettävää kansalaisen näkökulmasta.

Oikeusasiamies katsoo, että Tullin asiointipalvelussa ei ole erityisiä perusteita poiketa yleislainsäädännössä omaksutusta palvelun piiriin palaamisesta ja sähköisen asiointin yleisistä edellytyksistä. Hän ei pidä asianmukaisena, että tulliasioiden sähköisen tiedoksiantomenettelyn piiriin voi palata useammalla eri tavalla ilman että asianosainen välttämättä on edes tietoinen siitä. Henkilön tulee aina pystyä olemaan tietoinen siitä, miten hän minkäkin viranomaisen asiakirjat saa ja minkä sääntelyn perusteella.

Oikeusasiamies pitää hyvän hallinnon palveluperiaatteen näkökulmasta sekä yhdenvertaisuusperiaatteen ja henkilön oikeusturvan kannalta arveluttavana sitä, että henkilön tulisi aina uudelleen tehdä ilmoitus siitä, että hän ei käytä sähköisen asiointin palvelua, kun hän uudelleen käyttää sähköistä asiointipalvelua, vaikka hän on jo aiemmin ilmoittanut haluavansa saada päätökset ja asiakirjat postitse. Yhtäältä Tullin asiakas voisi tulla yleissääntelyn ja toisaalta esitysluonnoksessa ehdotetun erityissääntelyn perusteella sähköisen tiedoksiannon piiriin. Sähköisestä tiedoksiannosta kieltäytymisestä huolimatta Tullin asiakaspalveluun kirjautuminen palauttaa sähköisen tiedoksiannon Tullia koskevissa asioissa, vaikka asiakas olisi lopettanut Suomi.fi-palvelussa asiointin. Vastaavasti

Suomi.fi-tunnistautuminen muissa palveluissa voi palauttaa sähköisen tiedoksiannon myös Tullia koskevilla asioilla.

Oikeusasiamies pitää edellä todettua sähköisen tiedoksiannon piiriin kuulumista tai kuulumatto-
muutta koskevaa menettelyä hyvin ongelmallisena erityisesti sellaisten henkilöiden kohdalla, joilla
itsellään ei ole todellista kyvykkyyttä tai säännöllistä mahdollisuutta vastaanottaa sähköisiä tiedok-
siantoja, mutta jotka rajallisten kykyjensä ja mahdollisuuksiensa puitteissa esimerkiksi avustettuna
tai tarvittavan laitteen väliaikaisesti käyttöön saadessaan satunnaisesti käyttävät Tullin sähköistä asi-
ointipalvelua tai Suomi.fi-palvelua. Oikeusasiamies katsoo, että tällainen vaikeasti hahmotettava
sääntely sisältää merkittävän riskin henkilön oikeusturvan kannalta siitä, että hän ei saa myöhempiä
Tullin päätöksiä ja asiakirjoja tiedoksi niissä tapauksissa, joissa hän ei joko ymmärrä tai osaa tehdä
ilmoitusta saadakseen asiakirjat ja päätökset postitse tai vastaavasti saa tietämättään tai vastoin
suostumustaan niitä sähköisessä muodossa.

Oikeusasiamies katsoo, että esitysluonnoksen mahdollistamat yleissääntelyn ja erityissääntelyn yh-
teisvaikutukset muodostavat hallinnon asiakkaan näkökulmasta vaikeasti hahmotettavan kokonai-
suuden, jolloin on olemassa riski, että henkilö voi kärsiä oikeudenmenetyksiä. Esitetty tullilain
säännös on myös kokonaisuudessaan vaikealukuinen ja pitkä. Säännöksen vaikealukuisuus lisää
osaltaan riskiä oikeudenmenetyksille. Säännöksen valmistelussa tulisikin vielä harkita, olisiko laki-
teknisesti tarkoituksenmukaisempaa ja selkeämpää esim. pyrkiä ilmaisemaan säännöksen 2 momen-
tista ilmenevät sähköisessä asiointipalvelussa asioiden tiedoksi antamisen mahdollistamat eri tilan-
teet luettelomuodossa. Esitetyn säännöksen kokonaispituus myös puoltaisi sen jakamista useampaan
eri pykälään (esim. 61 a § ja 61 b §).

Esitetyn kaltainen muuttuvan sähköisen tiedoksiantomenettelyn käyttöönotto tulee mahdollisesti to-
teutuessaan edellyttämään Tullilta hyvin tehokasta yleistä ja asiakaskohtaista ohjausta ja viestintää,
jotta Tullin asiakkailta on selvä käsitys siitä, milloin he ovat sähköisen tiedoksiannon piirissä, miten
heidän tulee toimia saadakseen tiedon heille lähetetyistä päätöksistä ja muista asiakirjoista sekä mi-
ten he voivat päästä pois sähköisen tiedoksiannon piiristä.

Oikeusasiamies huomauttaa myös, että esitysluonnoksessa ei ole viitattu missään kohdin kielilain-
säädäntöön. Tullin tulee myös turvata riittävästi lainsäädännön mukaisten kielellisten oikeuksien
toteutuminen sähköisen asioinnin yhteydessä.

Oikeusasiamies katsoo, että sen lisäksi, että ehdotetulle tullilain tiedoksiantoa koskevalle erityislain-
säädännölle ei ole painavaa tarvetta ja se voi johtaa merkittäviin oikeusturvaongelmiin tulkintahaas-
teiden vuoksi, ehdotettu lainsäädäntö on myös muilta osin sisällöllisesti ongelmallista ja varsin epä-
selvää. Mikäli huolellisen jatkovalmistelun jälkeen yhteistyössä sähköisen asioinnin yleislainsää-
dännön valmistelun kanssa arvioidaan erityislainsäädännölle olevan erityisiä, painavia perusteita,
tulee ehdotettu tullilain sääntely kirjoittaa huolellisesti uudelleen.